

Кінь європа київські. Упало єго політичне значене, въ єго очахъ творяется другій політичні центри; але въ спрахахъ війни було остання головою вѣтъ стариннорускихъ областей и, безислідно по єго відмінній житті, було остання сильнимъ єюю вірою и обереженіми въ німъ начальами старо-руського житті. Незамітно и быстро варості рідомъ съ нимъ друга столиця — молодий могучий держави літовської, съ котрою судилося Кієву вижити своє життя; але єго віра, єго язикъ (мало-руський), єго культура скоро перемінили єю державу и столицю въ чисто-руській, православій и потомки Гедимиша и Ольгерда заступають для Кієва потомківъ св. Володимира. Они то іновіною виводжують Кінь яко осередокъ спокійно-руського житті въ противу наїгу польського стремлення посполітії Польщі съ Литвою. Въ ті часы розвиває Кінь майже черезъ два піки більш-менше спокійною своє внутрішнє життя, але коли упала Літва, обильшина и скріпились стремлені Польщі зближити съ собою коренно руські обавти, вдавши ихъ віру въ язикъ. Кінь, якоже що буткнувшись після борбы съ віхомъ, починає нову, тяжшу кробуву борбу съ ваходомъ за право, жити єюмъ житіемъ и вірувати свою вірою. На оборону Кієва явлюється козацтво, братство; духъ народу потягає за собою представителівъ духовенства и власти. Кінь явлюється величимъ поборникомъ православія и съ честю одержав побіду. Інъ стає осередкомъ народної діяльності и жередомъ духовної просвіти Русі. Богоявленське братство об'являє въ тогдішній кінській суспільноті замінну силу духовної самодіяльності: братство заводить суспільно-образуючу школу съ цілею, виховувати духовнихъ пасторівъ церкви и захистниківъ православія; школа вічніє свою двері для молодіжі всіхъ заводівъ, стає для нихъ училищемъ и духовнимъ и світськимъ, и низшимъ и середнімъ и вищимъ, — и скоро въєднує собі широкузвістість и відчину славу въ народі.

Яке було значене Кієва вже въ XVI вѣці, видно въ слівъ, які сказавъ кримський ханъ польському королеві (адає — Баторому): „Колибъ я виступаю на кінськихъ горахъ, такъ однімъ окомъ я дивлюсь бѣ въ стіні на свій Бакчесарій, а другимъ на твой Краковъ“.

Та ось розгорілась війна съ Польщею за саме право спокійного житті и по третій січневихъ побідахъ Хмельницькій вступає въ Кінь єго торжествуючимъ свободителемъ. При видѣ Кієва плачуть козаки... плачуть вакаленії (= вастелії) лицарі и въ радості, бачучи єго святиню и красу, и въ горі, що єго святиня осімана, осквернена, що єго краса опозорена...

Наконець Кінь разомъ съ Україною 17 січня 1654 року присягає на вірибість цареві. Ще передъ тимъ дає біль Москви першихъ росіянинівъ тамошній просвіті, спровідникъ церковныхъ книгъ, устроїтельниць церковныхъ порядківъ. Просвіта росте, нові сили напливашають зъ Кієва (— треба бѣ додати

до слівъ „Кінськимъ Старинамъ“ — силою Кієва и цілою нашою Русі росте въ силу Могицька и будуще російське царство. Просвіта, російська письменість, наїгти державне устройство адаптованіе помочкою просвіченістю житія Южної Русі а іменію Кієвінгъ. Небода встигла вже въ те відплати. Богацтвами, силою и красою єїї матері — Кієва — украсились и замішились єїї дочки, не знаючи идентичності и справедливості для єїї матері — матері городівъ руськихъ).

Та ю віажаючи изъ неї тѣ пережини, и нинѣ Кінь! Кінь! Якъ любе твоє імя серцю кожного Русина! (Отъ Карпатъ ажъ поза Донь, бѣ верхній Дніпро по Чорне Море), нема місце, где бы твоє імя не наважило благогінніємъ серца христіанъ, правдивихъ дітей твоїхъ, (можна єще додати до слівъ „К. С.“, — нема місце, где бы твоє імя не будило цілого тысячілітніого образу сінтої и трагичної долі нашої беатлантическої Русі, що разомъ съ тобою радувалася, разомъ и страдала и разомъ час свого обновлення). Святою вірою, наукою и правою, що реалізувалася изъ тебе, спаслась и утвердила ідея самостійності и одноцільності нашого народу.....

Въ живомъ почту такої діяльності, кто не порадується твоєю тисячилітною річницею, кто не скаже въ цілої душѣ: наї благословіть тебе Господь разъ у разъ розвивавися въ чувствѣ любви до близкихъ и прославивися въ подвигахъ тисячилітніого твоєго житті матерю не толькож городівъ, але й єїї руськихъ, а що важливіше — матерю біднихъ и дітей!...

Въ справѣ обходу тисячиліття Кієва ви- скажемо нашу поглядъ въ слідуючій Ч.Л.

„Одескій Вѣстникъ“, котрый отзначається незвичайно рѣдкимъ у заграницькихъ газетъ знаньемъ и познаньемъ зрозумільнемъ нашихъ відношень въ Галичинѣ, такъ пише о місії п. Кулішъ: „Галицько-польська праса розпиваває въ похвалихъ п. Кулішъ, докорючи галицькимъ Русинамъ тутъ, що они холодно відносяться до него. Мы впновівъ подоляємо по-

глядъ „Дѣла“, котре висказало, що п. Кулішъ писатель а не політикъ. Єсли галицькі Поляки дійсно почувавають потребу компромісу съ Русинами, то они повинні звернутись до місцевихъ (красивихъ) діятільвъ, тымъ більше, що п. Кулішъ, судачи по єго минувшини, не представляє той цѣльності характеру, котрый мігъ служити порукою солідності компромісу съ галицькими Русинами при єго посередництвѣ“. Се, думаємо, сказано ясно и зрозуміло.

Анкета для реформи науки въ гімназіяхъ.

Теперь радить въ Вѣдни анкета надъ земінами плану науки гдєянихъ предметій въ гімназіяхъ. Загальніе наріканіе на многій непригодності теперішнього обовязуючого статута організаційного для гімназій, споведо-

валими правительство скликати анкету въ сіль- дущихъ, фаховихъ людяхъ и предложити її для обрады проектъ, гдєяихъ змінъ въ ста- тути організаційної. Зміни дотичать плану науки виїзжать класичнихъ (латинського та греко-го) и язика німецького, а географії и історії. Що до реформи плану науки виїзжать класичнихъ, то предложеніе виїзжаніе изъ міністерствъ прошвітії стремить до того, щоби учениковъ дати можливості вивчати основніші духи виїзжать и літературу класичнихъ, але єдино такоже географії и історії. Що до реформи плану науки виїзжать класичнихъ, то предложеніе виїзжаніе изъ міністерствъ стремить до того, щоби учениковъ дати можливості вивчати основніші духи виїзжать и літературу класичнихъ, але єдино такоже географії и історії. Що до реформи плану науки виїзжать класичнихъ, то предложеніе виїзжаніе изъ міністерствъ стремить до того, щоби учениковъ дати можливості вивчати основніші духи виїзжать и літературу класичнихъ, але єдино такоже географії и історії. Що до реформи плану науки виїзжать класичнихъ, то предложеніе виїзжаніе изъ міністерствъ стремить до того, щоби учениковъ дати можливості вивчати основніші духи виїзжать и літературу класичнихъ, але єдино такоже географії и історії. Що до реформи плану науки виїзжать класичнихъ, то предложеніе виїзжаніе изъ міністерствъ стремить до того, щоби учениковъ дати можливості вивчати основніші духи виїзжать и літературу класичнихъ, але єдино такоже географії и історії.

збралось ажъ двадцять пять. Самої нафти ви- копались ще інші, єсть лих- роса. — Перша (руска) сила має більшу споршу надію, якъ друга. — Після відкритії геоморфології нафта знаходить скрізь въ горахъ Карпатськихъ. — Товариства для експлуатації нафти залишаються одною другому, що Кіль- мійські гори є ще вже до двадцяти — інші спасти — толькож одні руски! Штир- Боже первому рускому товариству нафти ви- копали Космати! Чай за прикладомъ, інші діла більше Русини, и не дадуть влас- наї нашої рускої землї збагачуватися чужинцемъ!

ПЕРЕГЛІДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Спільні делегації.) Перша засідання відбувалося въ суботу, 10 лютого. Проводив засідання президент Шмерлингъ. Въ ступині промові Шмерлингъ висловивъ скликання надзвичайної сесії делегації, іменно ухвалені потребливихъ средствъ для усунення повсталихъ и утвердження сподіваної і надії въ полудні монархії. Президентъ сконституувавъ, въ правлінні повсталихъ вже въ загальні придрушені, і толькож що ту і тамъ мали подомінки повсталихъ. Войско сповінило знамені въ съ моножертвованіємъ свою задачу; ізвѣстити, мусить учитель, почавши бѣ въ найнижчій ажъ до найвищої класи, виїзжати съ учениками напередъ въ школу все, що потребне до загального порозуміння заандонії лекції. Правительство намѣріє зміни въ плані наукъ має бути спільною працею учителя і ученика т. є. предметъ науки має бути въ головній основній наукуваній въ школі; ученикъ вправді мусить напічтися заандонії лекцію відома, але щоби бѣ въ ідома єї ви- вчити, мусить учитель, почавши бѣ въ найнижчій ажъ до найвищої класи, виїзжати съ учениками напередъ въ школу все, що потребне до загального порозуміння заандонії лекції. Правительство намѣріє зміни въ плані наукъ має бути спільною працею учителя і ученика т. є. предметъ науки має бути въ головній основній наукуваній въ школі; ученикъ вправді мусить напічтися заандонії лекцію відома, але щоби бѣ въ ідома єї ви- вчити, мусить учитель, почавши бѣ въ найнижчій ажъ до найвищої класи, виїзжати съ учениками напередъ въ школу все, що потребне до загального порозуміння заандонії лекції. Правительство намѣріє зміни въ плані наукъ має бути спільною працею учителя і ученика т. є. предметъ науки має бути въ головній основній наукуваній въ школі; ученикъ вправді мусить напічтися заандонії лекцію відома, але щоби бѣ въ ідома єї ви- вчити, мусить учитель, почавши бѣ въ найнижчій ажъ до найвищої класи, виїзжати съ учениками напередъ въ школу все, що потребне до загального порозуміння заандонії лекції. Правительство намѣріє зміни въ плані наукъ має бути спільною працею учителя і ученика т. є. предметъ науки має бути въ головній основній наукуваній въ школі; ученикъ вправді мусить напічтися заандонії лекцію відома, але щоби бѣ въ ідома єї ви- вчити, мусить учитель, почавши бѣ въ найнижчій ажъ до найвищої класи, виїзжати съ учениками напередъ въ школу все, що потребне до загального порозуміння заандонії лекції. Правительство намѣріє зміни въ плані наукъ має бути спільною працею учителя і ученика т. є. предметъ науки має бути въ головній основній наукуваній въ школі; ученикъ вправді мусить напічтися заандонії лекцію відома, але щоби бѣ въ ідома єї ви- вчити, мусить учитель, почавши бѣ въ найнижчій ажъ до найвищої класи, виїзжати съ учениками напередъ въ школу все, що потребне до загального порозуміння заандонії лекції. Правительство намѣріє зміни въ плані наукъ має бути спільною працею учителя і ученика т. є. предметъ науки має бути въ головній основній наукуваній въ школі; ученикъ вправді мусить напічтися заандонії лекцію відома, але щоби бѣ въ ідома єї ви- вчити, мусить учитель, почавши бѣ въ найнижчій ажъ до найвищої класи, виїзжати съ учениками напередъ въ школу все, що потребне до загального порозуміння заандонії лекції. Правительство намѣріє зміни въ плані наукъ має бути спільною працею учителя і ученика т. є. предметъ науки має бути въ головній основній наукуваній въ школі; ученикъ вправді мусить напічтися заандонії лекцію відома, але щоби бѣ въ ідома єї ви- вчити, мусить учитель, почавши бѣ въ найнижчій ажъ до найвищої класи, виїзжати съ учениками напередъ въ школу все, що потребне до загального порозуміння заандонії лекції. Правительство намѣріє зміни въ плані наукъ має бути спільною працею учителя і ученика т. є. предметъ науки має бути въ головній основній наукуваній въ школі; ученикъ вправді мусить напічтися заандонії лекцію відома, але щоби бѣ въ ідома єї ви- вчити, мусить учитель, почавши бѣ въ найнижчій ажъ до найвищої класи, виїзжати съ учениками напередъ въ школу все, що потребне до загального порозуміння заандонії лекції. Правительство намѣріє зміни въ плані наукъ має бути спільною працею учителя і ученика т. є. предметъ науки має бути въ головній основній наукуваній въ школі; ученикъ вправді мусить напічтися заандонії лекцію відома, але щоби бѣ въ ідома єї ви- вчити, мусить учитель, почавши бѣ въ найнижчій ажъ до найвищої класи, виїзжати съ учениками напередъ въ школу все, що потребне до загального порозуміння заандонії лекції. Правительство намѣріє зміни въ плані наукъ має бути спільною працею учителя і ученика т. є. предметъ науки має бути въ головній основній наукуваній въ школі; ученикъ вправді мусить напічтися заандонії лекцію відома, але щоби бѣ въ ідома єї ви- вчити, мусить учитель, почавши бѣ въ найнижчій ажъ до найвищої класи, виїзжати съ учениками напередъ въ школу все, що потребне до загального порозуміння заандонії лекції. Правительство намѣріє зміни въ плані наукъ має бути спільною працею учителя і ученика т. є. предметъ науки має бути въ головній основній наукуваній въ школі; ученикъ вправді мусить напічтися заандонії лекцію відома, але щоби бѣ въ ідома єї ви- вчити, мусить учитель, почавши бѣ въ найнижчій ажъ до найвищої класи, виїзжати съ учениками напередъ въ школу все, що потребне до загального порозуміння заандонії лекції. Правительство намѣріє зміни въ плані наукъ має бути спільною працею учителя і ученика т. є. предметъ науки має бути въ головній основній наукуваній въ школі; ученикъ вправді мусить напічтися заандонії лекцію відома, але щоби бѣ въ ідома єї ви- вчити, мусить учитель, почавши бѣ въ найнижчій ажъ до найвищої класи, виїзжати съ учениками напередъ въ школу все, що потребне до загального порозуміння заандонії лекції. Правительство намѣріє зміни въ плані наукъ має бути спільною працею учителя і ученика т. є. предметъ науки має бути въ головній основній наукуваній въ школі; ученикъ вправді мусить напічтися заандонії лекцію відома, але щоби бѣ въ ідома єї ви- вчити, мусить учитель, почавши бѣ въ найнижчій ажъ до найвищої класи, виїзжати съ учениками напередъ въ школу все, що потребне до загального порозуміння заандонії лекції. Правительство намѣріє зміни въ плані наукъ має бути спільною працею учителя і ученика т. є. предметъ науки має бути въ головній основній наукуваній въ школі; ученикъ вправді мусить напічтися заандонії лекцію відома, але щоби бѣ въ ідома єї ви- вчити, мусить учитель, почавши бѣ въ найнижчій ажъ до найвищої класи, виїзжати съ учениками напередъ въ школу все, що потребне до загального порозуміння заандонії лекції. Правительство намѣріє зміни въ плані наукъ має бути спільною працею учителя і ученика т. є. предметъ науки має бути въ головній основній наукуваній въ школі; ученикъ вправді мусить нап

на дворец Карла Людника въ губернаторскіи товарами кагоюко около 270 жівіть, отра-шеніи убогихъ и мукденыхъ. Наибольшее число было жівіть и дѣтей, жівіть мученикъ отно-віло бѣло мяло. Въ полуночи діло подорожаніе перекусу. Львівськіи жівіть обрадоса на дібр-ци дуже богато; они подавали емігрантамъ да-рунки гріши и харчами. Львівськіи рабинъ, дѣлъ Левенштайнъ держася на горбку за поронюю по-тішанію промозу до емігрантій. Англійскіи комітетъ постарался о зниженіе ціны юди на жілізницѣ и на пароходѣ, такъ что дорога од-ною особою въ Бродѣ до Нового Іорку буде коштувати 45 зр. а. в. О год 5%, жівіть емігран-ти побѣдали дільно. Сими дінами буде переданіе черезъ Львівъ другій транспортъ жівіть въ Бродѣ.

— *Agitacys russujskis* въ школѣ Дублянськїи. „Свѧ“, „Gazeta Narodowa“ и „Dziennik polski“ открыли въ пізньої школѣ роляничѣ въ Дублянахъ „агі-тасуе russujskis“! Щожъ се за агітациіи таї страшні, що въ нихъ затрубили „Ройзѣ! Ройзѣ!“ ажъ три трубы: дій въ Львовѣ, а одинъ въ Краковѣ? Якоже не отраші, осуди злаковий чи-тателю, коли у одного школира обігряли „kiero-wnik“ дій книжочки рускіи, дозволеній цензоромъ: „Дівоче серце“, ідею П. Куліша и „Наше поле“, виданіе тов. Качинского, котрій то кни-жочки мали походить въ руского священника въ Малховіи. Kierownik школы мали зарядити слѣдство противъ виновникій; годилосьбы о ре-зультатѣ того слѣдства запідозрити и ширшу пу-блікну. Такъ то отраші агітациіи „російськїи“ та-ку „зраду стану“ виціїши польськіи шовинисти въ Дублянахъ! А треба знати, що въ Дублян-скїи пізньої школѣ есть греця часть учениковъ рускої народності, по болішої часті селянськихъ дѣтей, котрій мусить учитися религії въ польському языку, мусить ходити до польского костела, а щоби ихъ зовсімъ виціїши, то въ великии рускіи онта кажуть имъ робити на фольварку. Розуміється, що при такихъ отношеніяхъ въ Дублянськїи школѣ, удержаніемъ рускими грішини, читаніе ученикомъ хочбы найневиннѣшої ру-ской книжки есть вже велике стішко у на-шихъ шовинистій, іібі що що въ родѣ „zdrady stanu“...

— Жідлови шайку фальшивникій рубать от-крыла поліція въ Чернівцяхъ, але си не вилов-ила. До шайки належало пять жідівъ; ледво по-ліція вишла на слѣдъ злочинства, злочинцій вже утекли. Поліція відомо, що переїжджають черезъ Тріестъ; куди въ Тріесту удалися, не звѣстно.

— Гр. Генрихъ Стадницкій, о котрого арештовано въ Віднії мы ского часу звѣщали, зоставть засу-дженій за обманнство на 6 місяцій строгого ви-зинцій.

— (Арбітъ) На погорѣлцій Змігродскихъ жертвували: рада мѣста Львова 300 зр., архікіи. Альбрехтъ 300 зр., бар. Ротшильдъ въ Віднії 1000 зр. — Въ суботу умеръ во Львовѣ Вартоломей Розвадовскій, дідичъ въ Бабинѣ, калуского пої-ту. — Зъ Криму выбиралося лѣтомъ 300 родинъ жідловинъ на переселеніе до Палестини. — Двохъ фальшивникій банкнотъ, жідівъ, арештовано минувши тиждня въ Пештѣ. Они були въ звязи съ фальшивниками буковинскими, котримъ заразу удалось утечі въ Австрію. — Въ Поча-ївськѣ, пов. золочівскаго, загорѣла школа съ май-номъ учителя, Петришина.

— Въ Струсаѣ, въ стаїні 9 полку драгоній знайдено законопаду руку людску. Після осуду ла-карівъ, рука не давно оттігла. Власти судовій и политичній взялись до розслідування загадочної справи.

— Процесъ соціалістичній въ Прѣзѣ сокічился сего понедѣлка, по цѣлотиї жідівъ маїже розпра-вѣ. Зъ 23 обжалованыхъ судъ увільнивъ 11 о-собѣ, а 13 засудивъ на арештъ отъ 2—6 тиж-діївъ.

— **Ф** Александръ Берніда Чайковскій, цѣсарскій со-вѣтникъ, вислужений директоръ табулѣ краевої, членъ „Ставропігійскаго Института“ и „На-родного Дому“ упокоївся во Львовѣ по довгій и тяжкій слабості д. 5 (17) цвѣти въ 76 роцѣ життя. — Михаїлъ Іаніловичъ, учителъ народный въ Ловчицѣ коло Жидачева, упокоївся въ 50 роцѣ життя въ 32 роцѣ служби учительскої. Вічна имъ пам'ять!

— Зъ Золочеви доносять намъ: Для 12 с. м. у-поконивши въ Городиції подѣлъ Золочевомъ Гарасимъ Сембай въ 62 роцѣ життя, котрый черезъ 29 лѣтъ бувъ вѣтломъ и пронизоромъ церкви въ Го-родиції. Покойний бравъ горячу участу у всѣхъ народныхъ дѣлахъ, при выборахъ и въ рядѣ по-вѣтобъ все стоявъ за рускою справою. Село Городиції отратило въ покойнику свого вірно-го провідника, бо за его правленія громада не платила ніколи подолянія карного, не знала, що то екзекуція або жовибрѣ за податки, бѣть многихъ лѣтъ нѣкто судово не бувъ караний; за тое покойный удостоився бѣть цѣсаря срібного креста заслуги. На построение муроаної церкви зложинъ 2.000 зр. а въ колька лѣтъ познайшо на позолоченіе иконостаса зновъ давъ 2.000 зр., за що мітр. Ординаріятъ надѣливъ его двома похвальними грамотами. На его похоронѣ кромѣ мѣдцевої пароха о. Пачовскаго прибули еще: о. деканъ Дольницкій въ Хильчицѣ, о. Чемерин-скій въ Золочевѣ и о. Гургаль въ Золочевѣ. Тѣло покойного зложено въ его власній муроаної гробѣ. Вічна сму пам'ять!

— Польскій театръ въ Петербурзѣ. На прихильне представление министра гр. Игнатьева царь по-зволивъ осенувати въ столицѣ Россіи постоянный театръ польскій. Директоромъ того театру есть Феликсъ Весоловскій.

— Справа зданіе въ дѣльности „Кружка Правникій“ въ Львовѣ за часъ отъ падіють 1881 р. до марта о. р. Мінха пѣсть рону, котрій заложили мы наше кружко, котрого зданіе поставлено: въдѣлъ пра-ворѣ спільнознаути права згорнута всѣхъ ру-сікъ правникій въ той способъ ширити зданіе права межи Русинами. Заложити наше кружко, мы членами передаємо на свою власній сілы; мы вѣтвались впереди та запрошували всѣхъ Русиній—правникій, щоби вступали до нашого кружка, — але наша дружинъ бѣль по бѣльї часті заслугъ бѣль отгомону. Поляки отже самими собї, мы почали розглявати вла-сінми силами, хочъ молодими таї слабими. Ми сходилися та обуличали посполу, а наша ВІІ. Родимцѣ поспішили намъ въ помошь своимъ дѣрамъ. Зъ обожану нашего здакъ справу въ на-шої дѣльности за першій, недовгій часъ суще-ствувала „Кружка“.

А) Отъ падіють 1881 до марта 1882 р. отбулися въ кружку слѣдуючіи выклади и спра-вованіи: 1) О теорії права; 2) О конечній оборо-нѣ вѣдъ права австрійскаго; 3) О негодності до наслідкіи після права австрійскаго; 4) О коре-альніости облігацій въ правѣ австрійскому; 5) О усилію злочинства після права австрійскаго съ порівняніемъ проекту до нового закона карно-го; 6) О обвінчательнѣ въ правѣ австрійскому; 7) О „Правдѣ Русиній“, яко першомъ зборнику права русинихъ (той отчать бувъ нечтаний сего року въ „Зорї“); 8) Справа зданіе въ правѣ про-Ерноловскаго: „Verfahrlung nach österreichischem Recht“.

Б.) „Кружокъ Правникій“ заложинъ для своихъ членій, котрыхъ всѣхъ есть 25, бібліотеку, складаючу до теперъ въ 40 дѣлъ въ 43 томахъ и 5 примѣрникій скріпкой правни-чого або економічного змѣсту.

В.) Статья маєтъ „Кружка“:

Прихѣдъ: а) Вкладъ членій . . . . . 5 зр.
б) добровольнія датки . . . . . 31 зр.

Разомъ 36 зр.

Розхѣдъ а) закупка книжокъ 13 зр. 67 кр.
б) іншій видатки 17 „ 88 „

Разомъ 31 „ 55 „

Съ кінцемъ марта лишилось отже въ кастѣ 4 зр. 45 кр.

Подачю до відомости се справа зданіе ма-єтъ надѣю, що ВІІ. Родимцѣ увігліднати ласка-во нашу початкову дѣльность и такожъ на буду-ще спряти будуть разослови „Кружка Правникій“.

Львовѣ, д. 20 марта 1882. — Конст. Левицкій, голова; Ом. Константиновичъ, секретарь; Евг. Олесницкій, бібліотекарь.

Вѣсти епархіальни.

Зъ АЕпархії Львівської.

Презенту получили оо.: 1) Аполінарій Гри-невецкій, сотрудникъ въ Зарянції, дек. теребовельскаго; 2) Іоанъ Волинський оставъ на дальниє сотрудники въ Настасії, дек. теребо-вельскаго; 3) Теодоръ Прачукъ, завѣдатель въ Шуревичъ, получивъ завѣдательство Гарбузовъ, дек. залозецкаго; 4) Корнілій Взводка одержавъ завѣдательство Петранка, дек. калускаго; 5) Титъ Войнаровскій получувъ приз. сотрудникство въ Олеші, дек. томашкаго.

Душнастyrский посадъ получили оо.: 1) Степанъ Галій, прив. сотрудникъ въ Зарянції, дек. теребовельскаго; 2) Іоанъ Волинський оставъ на дальниє сотрудники въ Настасії, дек. теребо-вельскаго; 3) Іоанъ Іоанющикъ, завѣдатель въ Шуревичъ, получивъ завѣдательство Гарбузовъ, дек. залозецкаго; 4) Іоанъ Іоанющикъ, завѣдатель въ Настасії, дек. теребовельскаго; 5) Іоанъ Іоанющикъ, завѣдатель въ Настасії, дек. теребовельскаго.

Митрополитъ конописторія удалася до прези-дії ц. к. намѣтництва, що згодилася інститу-овати о. Юліана Войнаровскаго въ Горыглідахъ, дек. устечкаго а о. Іосифа Левицкого на царюю Сидорівъ, дек. гусятынськаго.

Упокоївши оо.: 1) Іоанъ Стрѣльбіцкій, капелланъ въ Текущій, дек. пѣстинського, упокоївся дні 1 цвѣти с. р. 2) Євдокій Романовскій, па-рохъ въ Соловѣ, дек. пѣстинського, упокоївся дні 30 марта с. р. 3) Іосифъ Острожинський, приходникъ въ Іосипові Горыглідахъ, косівського деканата, упокоївся въ 74 роцѣ життя а 44 свя-щенствомъ въ Коссопѣ, где пріѣхавши такъ тяжко заслабѣ, що не мігъ вже до Іосипова повернути. Въ Коссопѣ таки дні 5 лат. цвѣти його похоронено. — Вічна имъ пам'ять!

НАУКА, ШИТКА И ЛІТЕРАТУРА.

— Зъ друкарніи товариства імені Шевченка вийшла сими днами популярна книжочка, п. заг. „Лиха и законъ противъ неї“. Рѣчъ дра Мелитона Бучинського, держана на зборѣ філії товариства „Проство“ дні 9 жовтня 1881 въ Станиславовѣ. Накладомъ автора. Книжочка обоймає 21 сторінъ XVI-ки и коштує 5 кр.

— Товариство „Проство“ конічить друкувати книжочку „Рогата худоба“ написану о. Іосифомъ Барбійськимъ. Въ текстѣ будуть помѣщены многі дочірніи ілюстрації. Буде се одна зъ найкра-шіихъ и найжиточійшихъ книжокъ тов. „Про-ство“. Съ пожиткомъ буде си читати и зъ неї учитися такъ господаръ-селянинъ якъ и господарь-священикъ и учитель.

— Въ Київѣ появились сего року два зборники „Малорускій орнаментъ“. Въ книжному мага-зинѣ Луки Ільницкого можна набути „Сборникъ малорускій узоръ“ А. и М. Михна, оздобне виданье на 17 листахъ; ціна безъ пересылки 2

руб. 50 кр.“ а въ книжному магазинѣ Болеслава Короля „Южно-руссій орнаментъ“ А. Лы-сенка въ другому значи домовинському виданію; ціна безъ пересылки такожъ 2 руб. 50 кр.

— „Зѣдзы“ виданіємо въ Лондонѣ п. Кунчакію, котрого одержали мы I число я, правду сказати, об-мавши въ нашихъ надѣхахъ таї на содержаніе, котрое пізньої членомъ не віддергіти статичної критики, але и на ім'я „Зѣдзы“, котрый не есть ажъ малорускій ажъ великорускій, а якъ диво-гладію мішанія. Ми надѣялися, що п. Кунчакію, зображеній спорій тонъ пісень народнихъ въ Буковинськіи Руси въ очевидно знаючій якъ народній, порозуміє, що толькъ на живому народ-ніхъ языці можна ступить у усіхъ широкъ проповіту въ народѣ, — тымчасомъ п. Кунчакію у-знаєтъ потребнімъ сотворити для своєї „Зѣдзы“ зновъ новий штучний языкъ и доложити нову цеглину до того языкового „столпотворенія“, котрое столько же шкоди принесло розростанію и раз- пространенію просвѣти и науки въ галицко-руському народѣ.

и) Одна зъ протестувальнихъ 2) Високи-чене Т. Г. Шевченка за самовільне викори-стання творівъ Семена Палія, ж) Листъ зъ исторії и старожитності въ 1881 р.

1. Акції за штуку.	Жалюзі Кар. Людв. по 200 р.
2. Листы заст. за 100 р.	жалюзі-торн-йт. по 200 р.
3. Листы дониж. за 100 р.	Банк. газ. газ. по 200 р.
4. Обліги за 100 р.	Банк. газ. газ. по 200 р.
5. Листы маєт. Краков.	Банк. газ. газ. по 200 р.
6. Монеты.	Дукатъ голландськ. . . . .
	цінникъ . . . . .
	Інвалідоворук . . . . .
	Ізміненія . . . . .
	Рубль російськ. прійм. . . . .
	100 марокъ кімпенік. . . . .
	Серебро . . . . .

Ч. 172. Хвалюваникъ заступництво товариства убезпеченій ц. к. призв. Azienda Assicuratrice въ Тріестѣ, доставлено сего 1882 р. въ іасу руско-народного інститу-ту „Народный Домъ“ во Львовѣ квоту 571 зр. 75 кр. а. в., титуломъ 5%, пронізі бѣль убезпеченіємъ бѣль огню будинківъ на рускій поліції и бѣль рускій агентітъ за 1880 рокъ.

Подачю до загальніи відомости, руско-народний і